

forslag gaa ud paa, at de Stridsspørgsmaal, der kunne opstaa om, hvorvidt det er berettiget at drage en Forretning ind under Tilsynet, eller som kunne opstaa af Arbejdsraadets Regulativer, skulle kunne henvises til Afgørelse ved de almindelige Domstole. Jeg har ikke ment det rigtigt at slutte mig til dette Ændringsforslag, fordi jeg tror, at den Ordning, vi have, at disse Spørgsmaal afgøres af Indenrigsministeriet i Forbindelse med Arbejdsraadet, er at foretrække for den Ordning, der foreslaar, at disse Spørgsmaal skulle afgøres ved de almindelige Domstole. Jeg kan heller ikke ønske at slutte mig til det Ændringsforslag, fordi jeg nærer Tvivl om, hvorvidt vore Domstole besidde en tilstrækkelig Sagkundskab til i disse specielle Sager at kunne træffe den rette Afgørelse. Jeg kan altsaa ikke anbefale dette Ændringsforslag.

Dernæst er der Ændringsforslag Nr. 13 til § 8. Det er det Ændringsforslag, der paabyder Opvarmning af Arbejdslokaler; det kan jeg heller ikke slutte mig til, fordi jeg anser det for at give en Forringelse af de Bestemmelser, som Loven indeholder.

Endelig er der Ændringen under Nr. 36 til § 27, der gaar ud paa at fratage disse Arbejdere, som omhandles i denne Paragraf, den ene Frisøndag, som der nu er sikret dem Adgang til i hver Kalendermaaned. Jeg synes ikke, at jeg kan bringe det over mit Hjerte at gaa med til dette Ændringsforslag, idet det forekommer mig, at vi her gaa Arbejdernes Vilkaar for nær. Jeg vil derfor meget anbefale, at dette Ændringsforslag bliver forkastet.

Med disse Bemærkninger skal jeg slutte, idet jeg vil udtale Haabet om, at det maa lykkes ved denne Sags videre Behandling at kunne naa til et mere tilfredsstillende Resultat, end det har været Tilfældet hidtil.

Trier: Idet jeg i øvrigt henviser til tidligere Taleres Udtalelser om de Ændringsforslag, ved hvilke jeg er Medforslagsstiller, skal jeg indskrænke mig til at sige et Par Ord om to Ændringsforslag. Det ene er Ændringsforslag Nr. 52, angaaende Sammensætningen af Arbejdsraadet. Her har jeg selvtrædt stillet Underændringsforslag om, at man ikke skal være bunden til som Formand for dette Arbejdsraad at vælge en Jurist. Vi have ganske vist ment at burde indrømme, at et juridisk Element vilde være paa sin Plads i Raadet og har derfor foreslaaet, at der blandt de øvrige valgte Med-

lemmer af dette Raad skal være en Jurist, af hvilken Grund vi have forhøjet det Antal Medlemmer, som Hovedændringsforslaget vil begrænse Arbejdsraadet til, til det samme Antal, som Regeringsforslaget indeholdt. Men vi have ikke kunnet se, at det vilde være rigtigt at udelukke kvalificerede Mænd fra Stillingen som Formænd i dette Arbejdsraad alene af den Grund, at de ikke ere Jurister. Jeg gaar ogsaa ud fra, at den Erfaring, man har paa dette Omraade, ikke peger i Retning af Nødvendigheden af netop at have en Jurist til Formand. Man har hidtil hverken haft dette Princip eller udøvet det. Jeg er mig ikke bevidst, at man har haft Grund til at beklage, at Ministeren har staaet frit i dette Punkt. Derfor fastholde Forslagsstillerne Underændringsforslaget, ifølge hvilket Arbejdsraadets Medlemsantal bliver 10 i Stedet for 9, og Formanden ikke nødvendigvis skal være Jurist.

Det andet Ændringsforslag, som jeg gerne vil sige et Par Ord om, er det under Nr. 33 stillede, som jeg er ene om, og som vedrører Bestemmelserne vedrørende Kvinders Arbejde. Det har forekommet mig, at som Situationen for Tiden var, med en Udsigt, som ganske vist i dette Øjeblik maaske ligger sin Virkeliggørelse noget fjernere end den Gang, jeg stillede dette Ændringsforslag, men dog med en Mulighed for, at det ikke vilde være en uoverskuelig Tid, inden Kvinder baade bleve valgbare og valgberettigede, vilde det være ganske urimeligt at fastslaa nu, inden disses Medvirkning kunde finde Sted, hvorledes Kvindernes Forhold til Arbejdet skulde være ordnet. Jeg har ment, at det var naturligt at vente med Ændringer paa dette Punkt, indtil Kvinderne selv gennem Repræsentanter, enten mandlige, som de som kvindelige Vælgere have stemt paa, eller kvindelige Repræsentanter, som af dem og af Mændene muligvis vare satte ind i Tingene, kunde komme til Orde saaledes, at deres egen Mening om dette Spørgsmaal fra første Haand kunde komme frem i Rigsdagen. Da jeg er alene om at stille dette Ændringsforslag, er der ganske vist ikke nogen Grund til at tro, at det vil blive vedtaget, og jeg kan for saa vidt ikke se nogen praktisk Anledning til just at fastholde det til en Afstemning. Men jeg har ment at burde stille det, fordi det forekommer mig at være naturligt ved denne Lejlighed at henviser til, at Kvinderne formentlig have Ret til at tale med ved Spørgsmaalet om Ordningen af et Princip saadant som sig gribende Forslag som